

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 776/21
7.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорана Савића, председника већа, Весне Петровић и Здравке Ђурђевић, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног, адвоката Немање Лакића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 321/20 од 09.06.2021. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, дана 7.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, у делу којем се побија одлука о кривичној санкцији, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.321/20 од 09.06.2021. године, у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од **4 (четири) године и 7 (седам) месеци**, у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 27.01.2020. године до упућивања окривљеног на издржавање изречене казне, док се жалба јавног тужиоца у преосталом делу и жалба браниоца окривљеног **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у преосталом, непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 321/20 од 09.06.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци, у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кп.бр. 51/20 од 29.01.2020. године, а који му се рачуна почев од 27.01.2020. године, када је лишен слободе, па надаље.

Сходно одредби члана 87 КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 15,02 грама опојне дроге хероин, спаковане у једну ПВЦ кесу, 3,12 грама опојне дроге хероин, спаковане у 12 ПВЦ кесица и 1/2 штипаљке са траговима кофеина.

Окривљени АА, сходно одредби члана 264 став 4 ЗКП, ослобођен је плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, те исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због повреде кривичног закона из члана 437 став 1 тачка 2 у вези члана 439 став 1 тачка 3 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеном због извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ изрећи казну затвора у трајању дужем од изречене и да му, у складу са одредбама члана 91 и 92 КЗ, одузме имовинску корист, и то 3.085 евра, 10 аустралијских долара, 50 швајцарских франака, 51 амерички долар, 130 конвертибилних марака и 52.000,00 динара;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Немања Лакић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду, предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да пресуду преиначи на тај начин што ће извршити преквалификацију кривичног дела које окривљеном стављено на терет и осудити га због извршења кривичног дела из члана 246а КЗ.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр. 842/21 од 03.09.2021. године предложио да се жалба јавног тужиоца усвоји, побијана пресуда преиначи, тако што ће окривљеном због извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ се изрећи казна затвора у дужем временском трајању, да му се одузме имовинска корист, у складу са одредбама члана 91 и 92 КЗ, те да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, а на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка, тако што се истиче да у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама, односно разлози који су наведени су нејасни. Даље се жалбом оспорава утврђено чињенично стање, даје се сопствена оцена изведених доказа и истиче да је неправилан закључак првостепеног суда да све што је од инкриминисаних предмета у кући окривљеног пронађено припада искључиво окривљеном, већ да је извесно да размерена дрога нето тежине 3,12 грама, коју је

одбацио СС под кревет, припада СС, те из свих изведених доказа једини логичан закључак је да је окривљени држао опојну дрогу ради сопствене употребе, па се у радњама окривљеног само могу стицати елементи кривичног дела из члана 246а КЗ.

По оцени Апелационог суда у Београду, жалбени наводи којима се истиче да је првостепени суд учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, нису од утицаја на другачију одлуку овога суда, односно неосновани су, имајући у виду да је првостепени суд на основу изведених и савесно оцењених свих доказа, ближе означених у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, правилно извео закључак о постојању чињеница, како оних које чине обележја кривичног дела у питању, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу. Изрека пресуде је јасна и разумљива и садржи све што у смислу одредаба ЗКП треба да садржи, па су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

По оцени овог суда, правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање у односу на радње окривљеног АА, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, па суд није прихватио део одбране у којем је навео да је количину хероина од 11,90 грама, која је пронађена код њега у џепу панталона, држао за сопствену употребу, а не ради даље продаје, као и да преостали размерени пакетићи хероина и празне ПВЦ кесице припадају СС, који је, по његовом допуштењу, живео у једној од несређених просторија у његовој кући и са којим је заједно конзумирао хероин, с обзиром да је првостепени суд правилно нашао да су овакви наводи одбране нелогични и неубедљиви, противречни међусобно. Ово стога што опредељена количина опојне дроге хероина, која је упакована и размерена на описани начин, у више ПВЦ кесица намењених за паковање опојне дроге, од којих је на једној пронађено присуство хероина и половина штипаљке љубичасте боје са траговима кофеина, су пронађени у простору куће на адреси пребивалишта окривљеног АА, у просторији у којој је окривљени више пута у току дана боравио, да су сви предмети привремено одузети од окривљеног уз потврду коју је потписао без примедби, као што је без примедби потписао и записник о претресању стана и других просторија, обављено у присуству сведока, те чињеница да је део пронађеног хероина критичном приликом био прецизно и размерен и спакован у 12 ПВЦ пакетића скоро идентичних грамажа, да је осим наведеног код окривљеног у џепу пронађена и ПВЦ кесица са 11,90 грама хероина, коју је исцепану одбацио од себе, како је то потврдио и полицијски службеник СС1, који је истовремено навео да може да тврди да пронађене празне ПВЦ кесице нису биле искоришћене, јер нису биле изгужване, поцепане, завезане у чвор нити залепљене на било који други начин, већ су биле сложене једна на другу у посебној ПВЦ кеси, као што је приказано у фотодокументацији лица места, наводећи да је и половина штипаљке која је пронађена приликом претреса служила за мерења опојне дроге, а који исказ је првостепени суд прихватио. Стога је правилно првостепени суд закључио да је окривљени опредељену количину хероина држао ради даље продаје у кући на адреси пребивалишта, а узевши у обзир и да из налаза и мишљења сталног судског вештака произилази да код окривљеног није установљена токсикоманска зависност од опојних дрога, па су наводи окривљеног, и поред чињенице да је очигледно окривљени СС предметном приликом од стране полиције затечен у простору куће окривљеног, без утицаја на другачију одлуку у овој кривично-правној ствари, а што прихвата и овај суд.

Правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање на основу исказа сведока полицијског службеника СС2 и СС3, како је напред наведено, које је суд прихватио, те писмених доказа у списима предмета и при томе је довољно разјаснио све одлучне чињенице и за свој закључак дао јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, па су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног, којима се даје сопствена оцена изведених доказа, оцењени неоснованим.

На правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно преимио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, односно да је окривљени наведену опојну дрогу неовлашћено држао ради продаје, а што наводима жалбе браниоца окривљеног није доведено у сумњу.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је овим околностима дао адекватан значај. Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио личне и породичне прилике окривљеног, чињеницу да је ожењен, отац петоро малолетне деце, његово коректно држање пред судом, а од отежавајућих околности његову ранију вишеструку осуђиваност, између осталог и за исто кривично дело, па је с обзиром да из извештаја из казнене евиденције произилази да је окривљени раније два пута осуђен за кривична дела са умишљајем на затвор од најмање 1 године, те од дана отпуштања окривљеног са издржавања казне затвора 13.11.2017. године по пресуди Првог основног суда у Београду К.бр. 6293/12 од 27.06.2016. године до извршења кривичног дела за које је у овом кривичном поступку оглашен кривим, а које је извршио 27.01.2020. године, није протекло 5 година, то је правилно првостепени суд нашао да су испуњени услови за примену одредбе члана 55а КЗ.

Међутим, како је одредбом члана 55а КЗ прописано да за кривично дело учињено са умишљајем за које је прописана казна затвора, суд ће изрећи казну изнад половине распона прописане казне, ако је учинилац раније два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем, на затвор од најмање једну годину и ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне није протекло пет година, па како распон прописане казне представља разлику између посебног максимума (а то је за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ - 3 године) и посебног минимума запређене казне (а то је 12 година затвора), то се половина распона прописане казне из члана 55а став 1 КЗ израчунава на тај начин што се наведена разлика подели бројем 2, па како изречена казна треба да буде изнад половине распона, то је овај суд, с обзиром на све напред наведене олакшавајуће и отежавајуће околности, усвојио жалбу јавног тужиоца, па је побијану пресуду преиначио у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 4 године и 7 месеци, а што је изнад половине распона прописане казне, а у казну затвора окривљеном се урачунава време проведено у притвору од

27.01.2020. године до упућивања окривљеног на издржавање изречене казне. По оцени овог суда оваквом казном затвора у потпуности ће се остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Што се тиче одлуке о одузимању имовинске користи, правилно је првостепени суд одбио предлог да се на основу одредбе члана 91 и 92 КЗ од окривљеног одузме имовинска корист и то новац у износу од 3.085 евра, 10 аустралијских долара, 50 швајцарских франака, 51 америчког долара, 130 конвертабилних марака, износ од 52.000,00 динара, који су пронађени код окривљеног, имајући у виду да суд није могао несумњиво да утврди да је то износ новца који је прибављен кривичним делом из члана 246 став 1 КЗ. Ово стога што је окривљени у својој одбрани објаснио да износ новца који је код њега критичном приликом пронађен од око 3.000 евра, је новац који потиче од продаје аутомобила марке "BMW", а које је навео је потврдио сведок СС5, који је децидно определио да је на име куповине предметног возила окривљеном предао износ од 3.000 евра без икакве признанице, а који је био у апоенима од 500 евра и то 4 новчанице, док је остатак био у апоенима од по 200 евра, 100 евра и 50 евра, а који апоени су пронађени код окривљеног, а при томе су окривљени и сведок идентично интерпретирали околности у вези са купопродајом предметног возила. Такође првостепени суд ни за преостали износ новца који је пронађен код окривљеног није утврдио да је прибављен извршењем предметног кривичног дела, имајући у виду висину износа пронађеног новца у различитим валутама, швајцарским францима, доларима и динарима, и одбрану окривљеног у којој је навео да зараду остварује од повременим рада на депонији Винча, да је његова супруга, будући да имају петоро малолетне деце, корисник дечијег додатка и социјалне помоћи, те да је сав новац носио са собом, јер је у питању такозвано "...", где је све несигурно, па је сматрао да је најнормалније да целокупни износ новца који је имао у кући носи са собом, а који новац је пронађен у новчанику окривљеног. Овакав закључак првостепеног суда прихватио је и овај суд, имајући у виду да је првостепени суд за овакву своју одлуку дао јасне и уверљиве разлоге у образложењу побијане пресуде, који жалбеним наводима јавног тужиоца нису доведени у сумњу.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар,
Ирена Јушковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Савић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић